Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 3. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Atkritumi – Sūtījumi – Regula (EK) Nr. 1013/2006 – Atkritumi, uz kuriem attiecas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra – 1. panta 3. punkts – Sūtījumi, uz kuriem attiecas apstiprināšanas prasības – Direktīva 2008/98/EK – 5. panta 1. punkts – Jēdziens "blakusprodukti" – Regula (EK) Nr. 1069/2009 – 3. panta 1. punkts – Jēdziens "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" – Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un citu vielu maisījuma sūtījumi

Apvienotajās lietās no C-21/19 līdz C-23/19

par trim lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden* (Arnemas-Leuvardenas apelācijas tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumiem, kuri pieņemti 2018. gada 19. decembrī un kuri Tiesā reģistrēti 2019. gada 15. janvārī, krimināllietās pret

XN (C-21/19),

YO (C-22/19),

P.F. Kamstra Recycling BV (C-23/19),

piedaloties

Openbaar Ministerie,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents),

ģenerāladvokāts: H. Saugmandsgors Ē [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretāre: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 4. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– XN, YO un *P. F. Kamstra Recycling BV* vārdā – *M. J. J. E. Stassen* un *R. Laan*, *advocaten*,

– *Openbaar Ministerie* vārdā – *A. C. L. van Holland*, pārstāvis,

– Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman*, *C. S. Schillemans* un *M. H. S. Gijzen*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

– Francijas valdības vārdā – *J. Traband* un *D. Colas*, kā arī *A.-L. Desjonquères* un *C. Mosser*, pārstāvji,

– Austrijas valdības vārdā – *J. Schmoll* un *G. Hesse*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *W. Farrell* un *F. Thiran*, kā arī *L. Haasbeek*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 19. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV 2006, L 190, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 135/2012 (2012. gada 16. februāris) (OV 2012, L 46, 30. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1013/2006"), 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.) 5. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV 2009, L 300, 1. lpp.).

2 Šie lūgumi tika iesniegti saistībā ar krimināllietām, kas ierosinātas pret XN, YO un *P. F. Kamstra Recycling BV* par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un citu vielu maisījumu sūtījumiem no Nīderlandes uz Vāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1013/2006

3 Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 1.–3. punktā ir paredzēts:

"1. Ar šo regulu nosaka procedūras un kontroles režīmus atkritumu sūtīšanas jomā atkarībā no sūtījuma izcelsmes, galamērķa un maršruta, sūtīto atkritumu veida un apstrādes veida, kas tiek piemērota atkritumiem to galamērķa punktā.

2. Šo regulu piemēro atkritumu sūtījumiem:

a) starp dalībvalstīm, Kopienas iekšienē [..];

[..]

3. Šī regula neattiecas uz:

[..]

d) sūtījumiem, uz kuriem attiecas [Eiropas Parlamenta un Padomes] Regulā (EK) Nr. 1774/2002 [(2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV 2002, L 273, 1. lpp.)] paredzētās apstiprināšanas prasības;

[..]."

4 Atbilstoši Regulas Nr. 1013/2006 2. pantam:

"Šajā regulā:

1) "atkritumi" ir atkritumi, kā definēts [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2006/12/EK [(2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem (OV 2006, L 114, 9. lpp.)] 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

[..]

34) "sūtījums" ir atkritumu pārvadāšana reģenerācijas vai apglabāšanas nolūkā, ko ir plānots veikt vai ko veic:
a) starp valstīm [..];

[..]."

Direktīva 2008/98

5 Direktīvas 2008/98 2. panta 2. punktā ir noteikts:

"Turpmāk minētos neietver šīs direktīvas darbības jomā, ciktāl uz tiem jau attiecas citi Kopienas tiesību akti:

[..]

b) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, tostarp pārstrādāti produkti, uz kuriem attiecas [Regula Nr. 1774/2002], izņemot tos, kas paredzēti sadedzināšanai, apglabāšanai poligonā vai izmantošanai biogāzes vai kompostēšanas iekārtās;

[..]."

6 Šīs direktīvas 3. pantā "Definīcijas" ir paredzēts:

"Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "atkritumi" ir jebkura viela vai priekšmets, no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties;

[..]."

7 Saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu "Blakusprodukti":

"1. Ražošanas procesā radušos vielu vai priekšmetu, kura ražošana nebija šā procesa galvenais mērķis, var uzskatīt nevis par atkritumu, kā minēts 3. panta 1. punktā, bet par blakusproduktu tikai tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) vielu vai priekšmetu turpmāk noteikti lietos;

b) vielu vai priekšmetu var tieši izmantot bez turpmākas apstrādes, izņemot parastu rūpniecisko praksi;

c) viela vai priekšmets ir radies kā ražošanas procesa neatņemama daļa; un

d) turpmāka lietošana ir likumīga, proti, viela vai priekšmets atbilst visām attiecīgajām produkta, vides un veselības aizsardzības prasībām konkrētajam lietojumam un neatstāj nelabvēlīgu ietekmi uz vidi un cilvēku veselību.

[..]"

Tiesiskais regulējums attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem

– Regula Nr. 1774/2002

8 Regulas Nr. 1774/2002 2. pantā "Definīcijas" bija paredzēts:

"1. Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

a) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti: veseli dzīvnieku liemeņi vai to daļas, vai 4., 5. un 6. pantā minēti dzīvnieku izcelsmes produkti, kas nav paredzēti cilvēku uzturam, tostarp olšūnas, embriji un sperma;

[..]

d) trešās kategorijas materiāls: dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas minēti 6. pantā;

[..]."

9 Šīs regulas 6. pantā "Trešās kategorijas materiāls" bija noteikts, ka "trešās kategorijas materiāls ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas atbilst šādam aprakstam, vai jebkurš materiāls, kurā ir šādi blakusprodukti". Formulējums "vai jebkurš materiāls, kurā ir šādi blakusprodukti," bija izmantots arī attiecībā uz pirmās un otrās kategorijas materiāliem, kas definētas šīs pašas regulas 4. un 5. pantā.

10 Regulas Nr. 1774/2002 8. panta "Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un pārstrādātu produktu nosūtīšana uz citu dalībvalsti" 2. punktā bija paredzēts, ka ir nepieciešams, lai galamērķa dalībvalsts būtu atļāvusi saņemt pirmās un otrās kategorijas materiālu, pārstrādātus produktus, kas iegūti no šo kategoriju materiāla, un pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas. Šī 8. panta 3. punktā bija paredzēts, ka šī panta 2. punktā minētajiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un pārstrādātajiem produktiem ir jāpievieno tirdzniecības dokuments vai, ja tas ir paredzēts minētajā regulā, veselības sertifikāts, un tie jānogādā tieši galamērķa uzņēmumā, kam jābūt apstiprinātam saskaņā ar šo regulu.

– Regula Nr. 1069/2009

11 Regulas Nr. 1069/2009 5., 6., 57. un 58. apsvērumā ir noteikts:

"(5) Būtu jānosaka visaptverošs un saskanīgs Kopienas veselības noteikumu kopums attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšanu, transportēšanu, darbībām, ko ar tiem veic, apstrādi, pārveidi, pārstrādi, uzglabāšanu, laišanu tirgū, izplatīšanu, izmantošanu vai likvidēšanu.

(6) Šiem vispārējiem noteikumiem vajadzētu būt samērīgiem ar cilvēku un dzīvnieku veselībai radīto risku, uzņēmējiem veicot darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, to apstrādes dažādos ķēdes posmos no savākšanas līdz to izlietošanai vai likvidēšanai. Paredzot šos noteikumus, būtu jāņem vērā arī apdraudējums videi [vides riski], ko rada minētās darbības. Kopienas veselības noteikumu kopumā attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj veselības noteikumi par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu laišanu tirgū, tostarp par Kopienas iekšējo tirdzniecību ar tiem un to importu.

[..]

(57) Kopienas tiesību aktu konsekvences labad jāprecizē saistība starp noteikumiem, kuri paredzēti šajā regulā, un Kopienas tiesību aktiem par atkritumiem. [..]

(58) Turklāt būtu jānodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kuri sajaukti vai piesārņoti ar bīstamajiem atkritumiem, kas minēti Komisijas Lēmumā 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem [(OV 2000, L 226, 3. lpp.)] [..] nosūta tikai dalībvalstu starpā saskaņā ar [Regulu Nr. 1013/2006]. [..]"

12 Regulas Nr. 1069/2009 1. pantā ir noteikts:

"Šī regula nosaka sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, lai novērstu un mazinātu šādu produktu radītu risku sabiedrības un dzīvnieku veselībai, un jo īpaši, lai aizsargātu pārtikas un barības ķēdes drošumu."

13 Šīs regulas 3. pantā ir noteikts:

"Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

1) "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" ir dzīvnieku veseli ķermeņi vai to daļas, dzīvnieku izcelsmes produkti vai citi produkti, kas iegūti no dzīvniekiem, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, tostarp olšūnas, embrij[i] un sperm[a];

[..]

27) "atkritumi" ir atkritumi, kas definēti Direktīvas [2008/98] 3. panta 1. punktā."

14 Minētās regulas 7. panta "Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu iedalījums kategorijās" 1. punktā ir paredzēts:

"Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus iedala īpašās kategorijās, kas atspoguļo nopietnības pakāpi, kādā šie dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, atbilstoši 8., 9. un 10. pantā noteiktajiem sarakstiem."

15 Regulas Nr. 1069/2009 12.–14. panta noteikumos tostarp ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem pirmajā, otrajā un trešajā kategorijā ietilpstošie materiāli, ja tie ir atkritumi, tiek likvidēti vai izmantoti sadedzināšanas iekārtā.

16 Šīs regulas 41. panta "Imports un tranzīts" 2. punktā ir paredzēts:

"Atkāpjoties no 1. punkta:

[..]

b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā [2000/532] minēti kā bīstamie atkritumi [vai piesārņoti ar tiem, eksportē tikai], ievērojot Regulas [Nr. 1013/2006] prasības.

[..]"

17 Regulas Nr. 1069/2009 43. panta "Eksports" 5. punktā ir noteikts:

"Atkāpjoties no 3. un 4. punkta:

[..]

b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā [2000/532] minēti kā bīstamie atkritumi, vai piesārņoti ar tiem, eksportē tikai, ievērojot Regulas [Nr. 1013/2006] prasības."

18 Saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 48. pantu "Kontroles saistībā ar nosūtīšanu uz citām dalībvalstīm":

"1. Ja uzņēmējs plāno nosūtīt pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un gaļas un kaulu miltus vai dzīvnieku taukus, kas atvasināti no pirmās kategorijas un otrās kategorijas materiāliem, uz citu dalībvalsti, tas informē izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi un galamērķa dalībvalsts kompetento iestādi.

Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde noteiktā termiņā pieņem lēmumu par attiecīgā uzņēmēja pieteikumu, proti:

a) atteikt sūtījuma saņemšanu;

b) pieņemt sūtījumu bez nosacījumiem; vai

c) attiecināt uz sūtījuma saņemšanu šādus nosacījumus:
   i) atvasinātie produkti jāsterilizē spiediena ietekmē, ja tie nav šādi apstrādāti; vai
   ii) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem jāatbilst visiem nosacījumiem, kas attiecināmi uz attiecīgā sūtījuma nosūtīšanu un ko attaisno cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība, lai nodrošinātu, ka darbības, ko veic ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, ir saskaņā ar šo regulu.

[..]

6. Atkāpjoties no noteikumiem, kuri paredzēti 1. līdz 5. punktā, tajos minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā [2000/532] minēti kā bīstamie atkritumi, vai piesārņoti ar tiem, nosūta uz citām dalībvalstīm tikai, ievērojot Regulas [Nr. 1013/2006] prasības.

[..]"

– Regula (ES) Nr. 142/2011

19 Komisijas Regulas (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Regulu Nr. 1069/2009 un Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (OV 2011, L 54, 1. lpp.), kura grozīta ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/1084 (2019. gada 25. jūnijs) (OV 2019, L 171, 100. lpp.), VIII pielikuma III nodaļā ir ietverts tirdzniecības dokumenta paraugs dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasināto produktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, pārvadājumiem Eiropas Savienībā, atbilstoši Regulai Nr. 1069/2009. Šī dokumenta, kurš saskaņā ar III nodaļas 4. punktu pārvadāšanas laikā Savienībā ir jāpievieno dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, I.31. ailē "Preču identifikācija" ir minēts šādi:

"[..] ieraksta preces veidu, kas izvēlēts no šāda saraksta: [..] [dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasināto produktu veids] sajaukti ar nebīstamiem atkritumiem [*EURAL* kods] [..]".

Nīderlandes tiesības

20 *Wet milieubeheer* (Vides aizsardzības likums) 1.1. panta 6. punktā ir noteikts:

"[..] Katrā ziņā par atkritumiem neuzskata materiālus, maisījumus vai priekšmetus, kas ir blakusprodukti [Direktīvas 2008/98] 5. panta izpratnē, ja šie blakusprodukti atbilst iepriekš minētajā pantā noteiktajiem nosacījumiem un kritērijiem, kuri šajā nolūkā norādīti īstenošanas pasākumā, kas pieņemts saskaņā ar minēto [Direktīvas 2008/98] pantu, vai ministra pieņemtā lēmumā."

21 Šī likuma 10.60. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Aizliegts veikt darbības, kas minētas [Regulas Nr. 1013/2006] 2. panta 35) punktā [kurā definēti "nelikumīgi sūtījumi"]."

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

22 Trijos kriminālprocesos *Openbaar Ministerie* (prokuratūra, Nīderlande) apsūdz sabiedrību *P. F. Kamstra Recycling*, kā arī XN un YO, divas fiziskās personas, kas strādā šajā sabiedrībā (turpmāk tekstā kopā – "apsūdzētie"), par to, ka laikposmā no 2011. gada 10. jūnija līdz 2012. gada 19. jūnijam šīs personas no Nīderlandes uz Vāciju bez iepriekšējas paziņošanas kompetentajām iestādēm un/vai bez to piekrišanas saskaņā ar Regulu Nr. 1013/2006 ir nosūtījušas sālsūdens un dzīvnieku izcelsmes audu maisījumu, tauku atkritumu un sālsūdens maisījumu, notekūdeņu dūņu un citu (nezināmu) atkritumu maisījumu, notekūdeņu dūņu un (piena produktu) atkritumu maisījumu un notekūdeņu attīrīšanas nosēdumu un olbaltumvielu koncentrāta maisījumu.

23 Iesniedzējtiesa norāda, ka vismaz viens vai divi no šiem maisījumiem daļēji bija dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un daļēji citi materiāli un ka dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti šajā gadījumā bija trešās kategorijas materiāls Regulas Nr. 1069/2009 10. panta izpratnē. Minētie maisījumi bija paredzēti izmantošanai biogāzes ražošanas iekārtā Vācijā.

24 Šī tiesa norāda, ka jautājums, kas rodas izskatāmajās lietās, ir par to, vai krimināllietu materiālos minētie maisījumu sūtījumi ietilpst Regulas Nr. 1013/2006 piemērošanas jomā vai Regulas Nr. 1069/2009 piemērošanas jomā.

25 Tā norāda, ka prokuratūra uzskata, ka Regula Nr. 1013/2006 ir piemērojama, jo šādi maisījumi vienmēr ir jākvalificē kā "atkritumi". Pēc tās domām, jautājums par to, vai runa ir par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, ir jāizvērtē, pamatojoties uz kritērijiem, kuri ir minēti Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punktā, kā arī pamatojoties uz Regulas Nr. 1069/2009 3. panta 1. punktā ietverto "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" definīciju.

26 Iesniedzējtiesa piebilst, ka apsūdzētie uzskata, ka šajā gadījumā esot jāpiemēro tieši Regula Nr. 1069/2009, nevis Regula Nr. 1013/2006, jo krimināllietu materiālos minētie maisījumi ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti. Proti, ja runa ir par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, Regula Nr. 1069/2009 esot prioritāri piemērojama salīdzinājumā ar Regulu Nr. 1013/2006. Šajā ziņā apsūdzētie apgalvojumu, ka minētie maisījumi ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, pamato ar "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" jēdziena definīciju, kas ietverta agrākajā regulā par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, proti, Regulā Nr. 1774/2002. Saskaņā ar šo pēdējo minēto regulu jēdziens "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" ietverot arī "jebkuru materiālu vai maisījumu, kurā ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti".

27 Iesniedzējtiesa precizē, ka apsūdzētie apgalvo, ka, lai gan Regulā Nr. 1069/2009 vairs nav minēts, ka materiāli, kas ietver dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, ir kvalificējami par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, tās mērķis tomēr nav grozīt Regulā Nr. 1774/2002 ietverto jēdziena "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" definīciju. Šīs nostājas pamatošanai apsūdzētie atsaucas uz 2016. gada 10. marta ekspertu atzinumu, kuru pirmajā instancē bija pieprasījusi *rechtbank Gelderland* (Gelderlandes tiesa, Nīderlande). Tādējādi dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu maisījumi (izņemot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu maisījumus ar bīstamajiem atkritumiem) arī ietilpstot "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" definīcijā, kura ietverta Regulā Nr. 1069/2009, un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu proporcija maisījumā attiecībā pret pārējiem materiāliem neesot svarīga.

28 Balstīdamās uz minētajā ekspertīzē ietverto atzinumu, *rechtbank Gelderland* (Gelderlandes tiesa) attaisnoja apsūdzētos par tiem inkriminētajiem nodarījumiem. Tad prokuratūra par šiem attaisnojošajiem spriedumiem iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā.

29 Tā norāda, ka no atbilstošajām tiesību normām izriet, ka Regula Nr. 1013/2006 nav piemērojama sūtījumiem, uz kuriem attiecas Regulā Nr. 1069/2009 paredzētais apstiprināšanas prasību regulējums. Ņemot vērā prokuratūras nostāju, kura uzskata, ka materiāls, kas nevar tikt kvalificēts kā "blakusprodukts" Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punkta izpratnē, ir "atkritumi", kas ietilpst Regulas Nr. 1013/2006 piemērošanas jomā, iesniedzējtiesa vispirms vēlas noskaidrot, kādā veidā jēdziens "blakusprodukti", kas ietverts Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punktā, ir saistīts ar Regulā Nr. 1069/2009 lietoto jēdzienu "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti". Precīzāk, tā jautā, vai materiāls, kas nevar tikt kvalificēts kā blakusprodukts šīs direktīvas izpratnē, tomēr var tikt uzskatīts par "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" minētās regulas izpratnē un tādējādi var tikt izslēgts no Regulas Nr. 1013/2006 piemērošanas jomas saskaņā ar tās 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu.

30 Turpinot, pēc iesniedzējtiesas domām, ir jāinterpretē Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts, lai noteiktu, kā ir jāsaprot izslēgšana no šīs regulas piemērošanas jomas attiecībā uz sūtījumiem, uz kuriem attiecas Regulā Nr. 1069/2009 paredzētās apstiprināšanas prasības. Šajā ziņā rodoties jautājums, vai šī izslēgšana attiecas uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumiem starp divām dalībvalstīm neatkarīgi no tā, kurā kategorijā šie materiāli ietilpst, vai arī uz Regulas Nr. 1069/2009 48. pantā minēto materiālu sūtījumiem, kuri attiecas tikai uz "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem" vai "to atvasinājumiem" šīs tiesību normas izpratnē, proti, pirmās kategorijas materiāliem, otrās kategorijas materiāliem un dažiem to atvasinājumiem, tostarp pārstrādātām dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielām, kas ir trešās kategorijas materiālu atvasinājumi.

31 Visbeidzot iesniedzējtiesa vaicā, vai Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī norma attiecas arī uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un citu materiālu maisījumiem, un, ja tas tā ir, vai nozīme ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu proporcijai maisījumā attiecībā pret pārējiem materiāliem.

32 Šī tiesa uzskata, ka šajā ziņā ir svarīgi noteikt, vai ar Regulā Nr. 1069/2009 ietverto "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" definīciju tiek veiktas būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar definīciju, kas norādīta Regulā Nr. 1774/2002, tādējādi, ka no Regulas Nr. 1069/2009 skatupunkta materiāla daudzums, kas sajaukts ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu daudzumu, neatkarīgi no proporcionālās attiecības starp šiem diviem daudzumiem, vairs nevar tikt kvalificēts par "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu", kas nozīmē, ka šāda maisījuma sūtījums ietilpst Regulas Nr. 1013/2006 piemērošanas jomā. Tā apgalvo, ka šīs Regulā Nr. 1069/2009 ietvertās definīcijas gramatiskas interpretācijas rezultātā tiktu iegūts secinājums, ka ar šo regulu ir paredzēts veikt šādu grozījumu, bet ka savukārt, pamatojoties uz iepriekš minētajiem argumentiem, kas balstīti uz ekspertīzes atzinumu, varētu tikt izdarīts pretējs secinājums.

33 Šādos apstākļos *Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden* (Arnemas-Leuvardenas apelācijas tiesa, Nīderlande) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai viela, kas nav blakusprodukts Direktīvas 2008/98 nozīmē, *per definitionem* nav arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts Regulas Nr. 1069/2009 nozīmē, tādēļ šī viela saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punktu netiek izslēgta no pēdējās minētās regulas piemērošanas jomas? Vai arī ir iespējams – ja šī viela neatbilst Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, uz to attiecas "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" definīcija Regulas Nr. 1069/2009 nozīmē, tādēļ šai vielai nav automātiski piemērojama Regula Nr. 1013/2006?

2) Kā Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta nozīmē ir jāinterpretē atkritumu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regulā Nr. 1774/2002 (tagad – Regula Nr. 1069/2009) paredzētās apstiprināšanas prasības: vai ar to ir domāta dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšana (no vienas valsts uz citu valsti) neatkarīgi no tā, kurā kategorijā attiecīgais materiāls ietilpst? Vai arī ar to ir domāta Regulas Nr. 1069/2009 48. pantā (iepriekš – Regulas Nr. 1774/2002 8. pants) minētā materiāla pārvadāšana, kas attiecas vien uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tātad pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un konkrētiem atvasinātiem produktiem, tostarp pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kas atvasinātas no trešās kategorijas materiāla?

3) Ja Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē ar atkritumu sūtījumiem, uz kuriem attiecas Regulā Nr. 1774/2002 (tagad Regula Nr. 1069/2009) paredzētās apstiprināšanas prasības, ir jāsaprot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšana (no vienas valsts uz citu valsti) neatkarīgi no tā, kurā kategorijā attiecīgais materiāls ietilpst, vai šādā gadījumā Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts vēl ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir domāti dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un citu vielu maisījumu sūtījumi, un, ja tā, vai nozīme ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un pārējo vielu proporcijai maisījumā? Vai arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts zaudē savu raksturu kā dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts Regulas Nr. 1069/2009 nozīmē un maisījuma ar citu vielu rezultātā ir uzskatāms par atkritumiem Regulas Nr. 1013/2006 nozīmē?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

34 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punkts un Regulas Nr. 1069/2009 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka materiāls, kas nevar tikt kvalificēts kā "blakusprodukts" pirmās no šīm tiesību normām izpratnē, tomēr var tikt uzskatīts par "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" otrās minētās tiesību normas izpratnē.

35 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punktu "blakusprodukts" ir viela vai priekšmets, kas iegūts ražošanas procesā, kura galvenais mērķis nav radīt šo vielu vai šo priekšmetu, un kas atbilst vairākiem šī 5. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā uzskaitītajiem nosacījumiem. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 3. panta 1) punktu dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti ir dzīvnieku veseli ķermeņi vai to daļas, dzīvnieku izcelsmes produkti vai citi produkti, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, tostarp olšūnas, embriji un sperma. Tādējādi no šīm divām tiesību normām izriet, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 39. punktā, ka Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punktā ietvertais jēdziens "blakusprodukti" un Regulas Nr. 1069/2009 3. panta 1. punktā definētais jēdziens "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" nesakrīt un nekādi neatsaucas viens uz otru.

36 Otrkārt, Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punktā ir noteikts, ka materiālu, kas ir "blakusprodukts" šīs tiesību normas izpratnē, neuzskata par atkritumiem, kuri ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā. Tādējādi saskaņā ar minēto tiesību normu Direktīvā 2008/98 ietvertie jēdzieni "blakusprodukts" un "atkritumi" ir savstarpēji izslēdzoši.

37 Savukārt it īpaši no Regulas Nr. 1069/2009 12.–14. panta izriet – tā kā tajos tostarp ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem pirmajā, otrajā un trešajā kategorijā ietilpstošie dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, ja tie ir atkritumi, tiek likvidēti vai izmantoti sadedzināšanas iekārtā, "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" šīs regulas izpratnē var tikt uzskatīti par "atkritumiem" Direktīvas 2008/98 3. panta 1. punktā ietvertās definīcijas izpratnē, uz kuru ir atsauce Regulas Nr. 1069/2009 3. panta 27. punktā.

38 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2008/98 5. panta 1. punkts un Regulas Nr. 1069/2009 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka materiāls, ko nevar kvalificēt par "blakusproduktu" pirmās no šīm tiesību normām izpratnē, tomēr var tikt uzskatīts par "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" otrās minētās tiesību normas izpratnē.

Par otro jautājumu

39 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no šīs regulas tvēruma saskaņā ar šo tiesību normu ir izslēgti visi tie dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1069/2009, vai arī tikai konkrēta šo sūtījumu daļa, kas atbilst īpašiem ar šo pēdējo minēto regulu izvirzītiem nosacījumiem.

40 Jānorāda, ka Tiesa uz šo jautājumu jau ir atbildējusi 2019. gada 23. maija spriedumā *ReFood* (C-634/17, EU:C:2019:443), kurš tika pasludināts pēc šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas.

41 Minētajā spriedumā Tiesa nosprieda, ka Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1069/2009, ir izslēgti no Regulas Nr. 1013/2006 tvēruma, izņemot gadījumus, kad Regulā Nr. 1069/2009 skaidri ir paredzēts piemērot Regulu Nr. 1013/2006.

42 Attiecīgie gadījumi ir ietverti Regulas Nr. 1069/2009 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 43. panta 5. punkta b) apakšpunktā un 48. panta 6. punktā, kuri attiecas uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu maisījumiem ar bīstamiem atkritumiem vai tādiem, kas ir tikuši piesārņoti ar bīstamiem atkritumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 23. maijs, *ReFood*, C-634/17, EU:C:2019:443, 53.–55. punkts).

43 Tādējādi Tiesa uzskatīja, ka Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka no šīs regulas piemērošanas jomas saskaņā ar šo tiesību normu ir izslēgti tikai tādi dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regulas Nr. 1069/2009 48. panta 1. punktā paredzētā procedūra, proti, pirmās un otrās kategorijas materiāli šīs regulas 8. un 9. panta izpratnē, kā arī atsevišķi no šiem materiāliem atvasināti produkti, izņemot trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus minētās regulas 10. panta izpratnē, kuriem joprojām piemērojama Regula Nr. 1013/2006 (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 23. maijs, *ReFood*, C-634/17, EU:C:2019:443, 60. punkts).

44 No tā izriet, ka, interpretējot Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu un līdz ar to arī Regulas Nr. 1069/2009 piemērojamību, attiecīgā materiāla piederībai pirmajai, otrajai vai trešajai kategorijai nav nozīmes.

45 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1069/2009, ir izslēgti no Regulas Nr. 1013/2006 tvēruma, izņemot gadījumus, kad Regulā Nr. 1069/2009 skaidri ir paredzēts piemērot Regulu Nr. 1013/2006.

Par trešo jautājumu

46 Ar trešo jautājumu, kas ir jāsaprot, ņemot vērā šī sprieduma 22. un 23. punktā apkopoto informāciju, kuru iesniedzējtiesa ir sniegusi par materiāliem, uz ko attiecas pamatlietā aplūkotais sūtījums, šī tiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma ir piemērojama trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu maisījumiem Regulas Nr. 1069/2009 10. panta izpratnē un citiem materiāliem, kas nav bīstami atkritumi Regulas Nr. 1013/2006 izpratnē, un, ja tas tā ir, vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu proporcijai maisījumā šai ziņā ir kāda nozīme.

47 Tā kā Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktā – kā atgādināts otrā jautājuma pārbaudē – no šīs regulas piemērošanas jomas ir izslēgti dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1069/2009, izņemot gadījumus, kad šajā pēdējā minētajā regulā ir skaidri paredzēta Regulas Nr. 1013/2006 piemērošana, lai atbildētu uz trešo jautājumu, ir jānosaka, vai Regula Nr. 1069/2009 ir piemērojama dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un nebīstamo atkritumu maisījumam.

48 Jēdziens "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti", kā tas definēts Regulas Nr. 1774/2002 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopā ar šīs regulas 4., 5. un 6. pantu, ietvēra "jebkuru materiālu, kurā ir šādi blakusprodukti". Tomēr jēdziena "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" definīcijā, kas paredzēta Regulas Nr. 1069/2009 3. panta 1. punktā un šīs regulas 8., 9. un 10. pantā, kuros attiecīgi ir atsauce uz pirmās, otrās un trešās kategorijas materiāliem, vairs nav skaidri precizēts, ka tie ietver "jebkuru materiālu, kurā ir šādi blakusprodukti".

49 Tomēr no tā neizriet, ka Savienības likumdevējs no režīma, kas radīts ar Regulu Nr. 1069/2009, būtu vēlējies izslēgt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas ir sajaukti ar citām vielām.

50 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1069/2009 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 43. panta 5. punkta b) apakšpunktā attiecīgi ir paredzēts, ka, pirmkārt, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, kuri sajaukti ar jebkādiem atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532 ir klasificēti kā bīstami, vai kuri piesārņoti ar šādiem atkritumiem, pirmām kārtām, importu un tranzītu, kā arī, otrām kārtām, eksportu, drīkst veikt, tikai ievērojot Regulas Nr. 1013/2006 noteikumus.

51 Tāpat Regulas Nr. 1069/2009 48. panta 6. punktā ir precizēts, ka, atkāpjoties no šī panta 1.–5. punkta, šajos punktos minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai to atvasinājumus, proti, pirmās un otrās kategorijas materiālus, kā arī atsevišķus no šiem materiāliem iegūtus produktus, kas sajaukti vai piesārņoti ar šādiem bīstamiem atkritumiem, drīkst sūtīt uz citām dalībvalstīm, tikai ievērojot Regulas Nr. 1013/2006 noteikumus.

52 Ja dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atkritumu maisījumi katrā ziņā būtu izslēgti no šīs regulas piemērošanas jomas, nebūtu pamata tajā iekļaut atkāpes attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un bīstamo atkritumu maisījumiem.

53 Otrkārt, to, ka uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atkritumu maisījumiem attiecas Regula Nr. 1069/2009, apstiprina, kā to secinājumu 83. punktā ir uzsvēris ģenerāladvokāts, Regulas Nr. 142/2011, kas grozīta ar Īstenošanas regulu Nr. 2019/1084, tiesību normas. Proti, lai arī ar šo īstenošanas regulu izdarītie grozījumi nav piemērojami pamatlietas faktiem, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 142/2011 VIII pielikuma III nodaļā turpmāk ir ietverts tirdzniecības dokumenta paraugs dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasināto produktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, pārvadāšanai Savienībā atbilstīgi Regulai Nr. 1069/2009, un tajā to preču vidū, kuru pārvadājumiem Savienībā ir jāpievieno šis tirdzniecības dokuments, ir minēti dzīvnieku blakusproduktu un nebīstamu atkritumu maisījumi.

54 Treškārt, ir jānorāda, kā to secinājumu 73. un 74. punktā ir atgādinājis ģenerāladvokāts, ka no Regulas Nr. 1069/2009 sagatavošanas darbiem izriet, ka Savienības likumdevējs ir konkrēti izvērtējis jautājumu par kārtību, kas piemērojama dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un nebīstamu atkritumu maisījumiem, un izslēdzis iespēju, ka uz šiem maisījumiem attiecas atkāpes noteikumi, kas paredzēti šīs regulas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 43. panta 5. punkta b) apakšpunktā un 48. panta 6. punktā, tādējādi izslēdzot, ka to sūtījumiem būtu piemērojamas Regulas Nr. 1013/2006 normas.

55 Tādējādi gan no tā, ka pastāv tiesību normas, kuras paredz atkāpes režīmu, kas piemērojams dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un bīstamo atkritumu maisījumiem, gan no Regulas Nr. 142/2011 pārbaudes un Regulas Nr. 1069/2009 rašanās vēstures izriet, ka pēdējā minētā ir piemērojama dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un nebīstamu atkritumu maisījumiem.

56 Ceturtkārt, ir jānorāda, ka šis secinājums saglabā Regulas Nr. 1069/2009 normu, skatītu šīs regulas mērķa kontekstā, lietderīgo iedarbību.

57 Proti, minētās regulas mērķis, pirmām kārtām, ir noteikt visaptverošu un saskanīgu veselības noteikumu kopumu attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu transportēšanu, kuri būtu samērīgi ar cilvēku un dzīvnieku veselībai radīto risku, uzņēmējiem veicot darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, to apstrādes dažādos ķēdes posmos no savākšanas līdz to izlietošanai vai likvidēšanai, un kuros būtu ņemts vērā arī apdraudējums videi, ko rada minētās darbības. Otrām kārtām, kā izriet no Regulas Nr. 1069/2009 57. un 58. apsvēruma, tās mērķis Savienības tiesību aktu konsekvences labad ir arī precizēt saistību starp šīs regulas noteikumiem un Savienības tiesību aktiem par atkritumiem, it īpaši Regulu Nr. 1013/2006, attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu eksportu, importu un pārvadājumiem starp divām dalībvalstīm (spriedums, 2019. gada 23. maijs, *ReFood*, C-634/17, EU:C:2019:443, 49. punkts).

58 Tātad Savienības likumdevēja nolūks ir bijis ar Regulu Nr. 1069/2009, kura ir pieņemta pēc Regulas Nr. 1013/2006, ieviest visaptverošu regulējumu, kas piemērojams dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadājumiem, un, ja vien nav noteikts citādi, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadājumiem, uz kuriem šī regula attiecas, nepiemērot Regulu Nr. 1013/2006 (spriedums, 2019. gada 23. maijs, *ReFood*, C-634/17, EU:C:2019:443, 56. punkts).

59 No tā izriet, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 81. punktā, ka Savienības likumdevēja nodoms bija tāds, ka Regula Nr. 1069/2009 attiecas uz visiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, tostarp šādu blakusproduktu maisījumu ar atkritumiem, sūtījumiem, vienlaikus Regulā Nr. 1013/2006 paredzētajam īpašajam režīmam pakļaujot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu maisījumu ar bīstamajiem atkritumiem sūtījumus.

60 Ir jāprecizē – tā kā Regulās Nr. 1013/2006 un Nr. 1069/2009 par to nav norāžu, ir jāuzskata, ka tajās nav paredzēts nekāds minimālais slieksnis dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, kas atrodas šo produktu un nebīstamu atkritumu maisījumā, proporcijai, lai piemērotu Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu un ar Regulu Nr. 1069/2009 izveidoto režīmu.

61 Šis precizējums tomēr neskar kompetento administratīvo un tiesu iestāžu pienākumu piemērot ar Regulu Nr. 1013/2006 izveidoto režīmu situācijām, kurās no konkrētām, atbilstošām un saskanīgām pazīmēm izriet, ka attiecīgais uzņēmējs sūtāmajos atkritumos ir iekļāvis dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus tādā daudzumā, kas ir tikai pamatojams ar mērķi izvairīties no Regulas Nr. 1013/2006 piemērošanas un mākslīgi panākt Regulas Nr. 1069/2009 piemērojamību.

62 Proti, šādos gadījumos, kas atklāj ļaunprātīgas rīcības esamību, lai saglabātu Savienības tiesiskā regulējuma lietderīgo iedarbību, ir jāpiemēro Regula Nr. 1013/2006, jo tās priekšmets un mērķis šādos apstākļos ir pārāki par Regulas Nr. 1069/2009 priekšmetu un mērķi.

63 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma ir piemērojama trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu maisījuma Regulas Nr. 1069/2009 10. panta izpratnē un citu materiālu, kas ir kvalificēti kā nebīstami atkritumi Regulas Nr. 1013/2006 izpratnē, sūtījumiem. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu proporcijai maisījumā šajā ziņā nav nozīmes.

Par tiesāšanās izdevumiem

64 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 5. panta 1. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula), 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka materiāls, ko nevar kvalificēt par "blakusproduktu" pirmās no šīm tiesību normām izpratnē, tomēr var tikt uzskatīts par "dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu" otrās no tām izpratnē.

2) **Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem, kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 135/2012 (2012. gada 16. februāris), 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1069/2009, ir izslēgti no Regulas Nr. 1013/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 135/2012, tvēruma, izņemot gadījumus, kad Regulā Nr. 1069/2009 skaidri ir paredzēts piemērot Regulu Nr. 1013/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 135/2012.**

3) **Regulas Nr. 1013/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 135/2012, 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma ir piemērojama trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu maisījuma Regulas Nr. 1069/2009 10. panta izpratnē un citu materiālu, kas ir kvalificēti kā nebīstami atkritumi Regulas Nr. 1013/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 135/2012, izpratnē, sūtījumiem. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu proporcijai maisījumā šajā ziņā nav nozīmes.**

[Paraksti]